

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Procopij desectione, & incredibili eius exitu, & Eleusio Cyziceno &
Eunomio hæretico, & quomodo Eleusio succeßerit. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

tum alios, qui ex finitimis prouincijs ad eam ipsam conuenirent ecclesiã, in qua testes sunt rerũ à singulis in vita gestarũ. Quæ cũ decreuissent, & Eudoxianos non uocassent solũ, uerũ etiã locũ illis dedissent pœnitentiæ, hiq; tamẽ minimẽ obtẽperarent, decreta omnibus ubiq; ecclesijs significarũt. Ac quoniã suspicabãtur (uti erat certẽ uerissimile) Eudoxiũ aulã imperatoris ad suis partibus fauendũ in ducturũ, atq; ipsis calumniã intenturũ, statuerunt eius conatum prauertere, & acta concilij Lampfaceni imperatori indicare. Quod & fecere. Siquidẽ Valenti è Thracia reuertenti (fratrẽ enim Romã antiquã proficiscentẽ aliquod dierum uia comitatus fuerat) Heracleã obuiã fiunt. At uerò Eudoxius & imperatoris & aulicorũ animos iã, ut uolebat, sibi conciliauerat. Itaq; imperator legatis, qui ex concilio Lampfaceno uenerant, iussit, ut doctrina fidei eũ Eudoxio cõsentirent. Sed cum illud denegassent, & fraudẽ Constantinopoli factam, & consilia contra decreta concilij Seleucensis suscepta Eudoxio criminis loco obiecissent. Valens inflammatus iracundia, iubet tum illos in exilium ire, tum ecclesiã eorum alijs tradi. Interim uerò ipse in Syriã concedit. Nam uerebatur, ne Persæ fœdera ad triginta annorum spatium, regnante Iouiano, facta rumpe rent. Ceterũ cum hi nihil nouarum rerum molirentur, Antiochiã commoratus est. Quo quidem tempore Meletium episcopum addixit exilio: Paulino autem, propterea pepercit, quòd uitæ eius sanctimoniam reuebatur. Porro eos, qui Eudoxij communionem repudiabant, ex turbari ecclesijs, pecuniis multari, cædi uerberibus, & alijs tormentis affligi mandauit.

*De Procopij defectione, & incredibili eius exitu,
& Eleusio Cyziceno & Eumomio hæretico, &
quomodo Eleusio successerit. CAP. VIII.*

QVo quidem tẽpore, uti coniectura assequi possumus, res his multò grauiores ab eo perpetratæ fuissẽt, nisi bellum, quod tum à Procopio motũ fuerat, obstitisset. Nam ille Constantinopoli, occupata tyrãnide, & magno exercitu breui tempore collecto, contra Valentem rematurat.

naturat. Valés autem ex Syria reuersus, circiter Nacoliá, urbem Phrygiæ, prælio cum eo cõgreditur. Quem quidẽ cum prodicione Agelonis, & Gomarij, qui eius duces erant, viuum cepisset, non ipsum solum, sed etiam proditores eius miserandum in modum interemit. Nam hos, licet se illis beneuolum fore iurasset, ferris medios dissecuisse traditur. Procopij autem cura, cum duas arbores non longe distantes inflexisset, singula ad singulas arbores alligauit: quo facto, arbores denuo se in altum attollere permisit. Quæ cum se ad consuetum locum erigerent, hominẽ in duas partes distraxerunt. Hoc confecto bello, Nicæam venit. Cum autem imperij statum pacatum cerneret, denuo cõpõit eos exagitare, qui aliter atq; ipse de deo sentirent. Et maximè omnium episcopis, qui Lampfaci in vnum conuenerant, successit: propterea, quòd & episcopos Arianos abdicauerant, & formulam fidei Arimini cõpositã reiecerant. Qui cum hoc modo ira exardesceret, ducit Cizico Eleusium. Atq; cõcilio episcoporũ eidẽ, cui ipse, opinioni fauentiũ cõuocato, cogere illum eorũ fidei cõmunicare conatus est. Qui primò fortiter restitit. verũ cum & exilium vereretur, & fortunarum amissionem (ista enim, si non pareret, Valens ei minatus fuerat) imperata facit. At statim post, eum pœnituit. Nam Cizicum reuersus, palãm, in ecclesia peccatum suum confessus est, & alterũ eius loco episcopũ creari iussit. Nã haud cõsentaneũ esse, vt ipse, qui suã fidẽ ac religionẽ prodiderat, sacerdotio amplius fungeretur. At Cyziceni ob reuerentiã, quam erga piã eius vitæ institutionẽ habebant, eum summa cõplectentes beneuolẽtia, alterum episcopum habere noluerunt. Quibus rebus cognitis, Eudoxius Constantinopoli opinionis Arianæ antistes, Eunomium Cizici creat episcopum. Nam eũ, quoniã dicendo erat disertus, Cyzycenos orationis vi ad suam doctrinã facilẽ perducturos putauit. Vbi autẽ venit Cizicum cũ mãdato imperatoris, egresso inde Eleusio, ecclesiarum illius urbis capessit administrationẽ. Qui verò doctrinæ parebant Eleusij, hi ecclesia extra mœnia urbis ædificata, ante ciuitatẽ cõuentus peregerunt. Verũ de Eunomio, & hæresi eius nomine nuncupata, dicam equidem paulo post.

R ij

Quòd